

30 Ιουνίου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΜΟΝΙΚΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ,

Εφεσείουσα-Καθ' ης η αίτηση,

v.

ΤΑΚΗ ΜΑΚΡΙΑΔΗ,

Εφεσίβλητου-Αιτητή.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8640).

5 Διάταγμα ανάκτησης κατοχής — Ακύρωση διατάγματος ανάκτησης κατοχής — Απόκρυψη ουσιωδών γεγονότων κατά την έκδοση διατάγματος κατοχής — Προϋποθέσεις ακύρωσης δυνάμει του άρθρου 6(β) του περί Ενοικιοστασίου Νόμου του 1983 (Ν. 23/83) — Προϋποθέσεις ακύρωσης δυνάμει του άρθρου 15 του ίδιου νόμου.

10 Ιδιοκτήτης και ενοικιαστής — Διάταγμα ανάκτησης κατοχής από την ιδιοκτήτρια για στέγαση επιχείρησης του συζύγου της — Ανεργία του συζύγου ως παράγοντας διαμόρφωσης της απόφασης έξωσης.

15 Βάρος απόδειξης — Ακύρωση διατάγματος έξωσης σύμφωνα με το άρθρο 6(β) του περί Ενοικιοστασίου Νόμου του 1983 — Ακύρωση δυνάμει του άρθρου 15.

20 Το Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων Λεμεσού εξέδωσε στις 22.5.1989 διάταγμα ανάκτησης κατοχής από την ιδιοκτήτρια - εφεσείουσα δύο καταστημάτων της.

25 Η αίτηση στηρίχθηκε στον περί Ενοικιοστασίου Νόμο του 1983 (Ν. 23/83), άρθρο 11(1)(ζ) και το διάταγμα της δόθηκε επειδή ο σύζυγος ιδιοκτήτριας που μέχρι την 1.2.1989 ήταν άνεργος, θα ίδρυε σ' αυτά δική του επιχείρηση.

25 Μετά την απασχόληση του συζύγου της εφεσείουσας-ιδιοκτήτριας σαν συμβούλου σε εταιρεία με μισθό ΛΚ20.000 ετησίως, αλλά πριν από την ανάκτηση κατοχής των καταστημάτων, ο εφεσίβλητος - ενοικιαστής, ζήτησε αναθεώρηση κα/ή ακύρωση του διατάγματος ανάκτη-

σης κατοχής με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 6(β) του Ν. 23/83.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδέχτηκε την αίτηση και ακύρωσε το διάταγμα, επειδή η εφεσείουσα - ιδιοκτήτρια παρέλειψε να αναφέρει στο Δικαστήριο ότι ο σύζυγός της επιδίωκε ή δε θα αρνείτο εργασία αν του προσφέρετο και επειδή ο δικηγόρος της δεν αποκάλυψε κατά την αγόρευσή του ότι ο σύζυγός της, έπαυσε να είναι άνεργος.

5

Η απόφαση αυτή με την οποία ακυρώθηκε το διάταγμα ανάκτησης των δύο καταστημάτων εφεσιβλήθηκε από την ιδιοκτήτρια - εφεσείουσα.

10

Αποφασίστηκε, ότι:

(1) Το άρθρο 6(β) του περί Ενοικιοστασίου Νόμου του 1983 (Ν. 23/83), καλύπτει την περίπτωση αναθεώρησης ή τροποποίησης διατάγματος ανάκτησης κατοχής, ενώ ακόμα ο ενοικιαστής κατέχει το μίσθιο.

15

(2) Όταν υλοποιηθεί η έξωση και επιδιώκεται αποζημίωση για ζημιά του ενοικιαστή λόγω της έξωσης, τότε πρέπει να γίνει επίκληση του άρθρου 15 του (Ν. 23/83).

20

(3) Όταν ζητείται ακύρωση διατάγματος εξώσεως πριν την παράδοση της κατοχής ο αιτητής πρέπει να αποδείξει απάτη, ψευδείς παραστάσεις ή ουσιώδες λάθος, ενώ όταν επιζητείται μετά την παράδοση, ψευδείς παραστάσεις ή απόκρυψη ουσιαστικών γεγονότων.

25

(4) Το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα στήριξε την απόφασή του στην απόκρυψη ουσιαστικών, όπως έκρινε, γεγονότων διότι αυτό δεν αποτελούσε ουσιαστικό στοιχείο του άρθρου 6(β) επί του οποίου βασίστηκε η αίτηση.

30

(5) Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έκανε κανένα εύρημα όσον αφορά τα ουσιαστικά στοιχεία που προνοεί το άρθρο 6(β) του (Ν. 23/83).

35

(6) Το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα θεώρησε ότι η ανεργία του συζύγου της αιτήτριας ήταν ουσιαστικό γεγονός και εσφαλμένα αποφάσισε ότι η απόκρυψη της μεταγενέστερης απασχόλησής του, δικαιολογούσε ακύρωση του διατάγματος εξώσεως.

40

Η έφεση έγινε δεκτή χωρίς έξοδα.

Έφεση.

Έφεση από την καθ' ης η αίτηση κατά της απόφασης του Δικαστηρίου Ενοικιάσεων Λεμεσού (Δερμοσονιάδης, Π. Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικιάσεων Λ/σού - Πάφου) που δόθηκε στις 23.12.91 (Αρ. Αίτησης 123/90) με την οποία ακύρωσε προηγούμενο διάταγμα ανάκτησης κατοχής, που εκδόθηκε στις 22.5.1989, δύο καταστημάτων στην Λεωφόρο Μακαρίου στη Λεμεσό.

10 *N. Ζωμενής με κ. Φ. Ζωμενή, για την Εφεσείουσα.*

P. Μιχαηλίδης, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

15

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Την απόφαση θα δώσει ο Δικαστής Γ. Χρυσοστομής.

20

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Στις 22.5.89 στην αίτηση Ε123/90, το Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων Λεμεσού-Πάφου, Τμήμα Λεμεσού, εξέδωσε Διάταγμα ανάκτησης κατοχής υπό της ιδιοκτητριας-εφεσείουσας, δύο καταστημάτων ένα από τα οποία είναι διπλό, επί της Λεωφόρου Μακαρίου στη Λεμεσό, με αναστολή εκτελέσεως 9 μηνών και επεδίκασε αποζημιώσεις £3.000 προς

25

Η εφεσείουσα ζήτησε ανάκτηση κατοχής των καταστημάτων της, για το σκοπό ίδρυσης επιχείρησης από το σύζυγο της Λάκη Μιχαηλίδη, σύμφωνα με τον περί Ενοικιοστασίου Νόμο (Ν. 23/83), άρθρο 11(1)(ζ).

30

35

Το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε ότι ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις που θέτει ο Νόμος για ανάκτηση κατοχής και εξέδωσε το αιτηθέν διάταγμα. Ειδικά όσον αφορά την προϋπόθεση ότι τα καταστήματα απαιτούντο λογικά προς κατοχή από το σύζυγο της εφεσείουσας, το Δικαστήριο δέχτηκε τη μαρτυρία του συζύγου της και πίστεψε ότι αυτός έχει γνήσια και παρούσα ανάγκη ανάκτησης κατοχής των καταστημάτων, για να στεγάσει σε αυτά, επιχείρηση πώλησης αυτοκινήτων και εξαρτημάτων που ήθελε να ιδρύσει. Αναφορικά με την άλλη προϋπόθεση της σύγκρισης και της αξιολόγησης της ταλαιπωρίας που θα προξενείτο στα δύο μέρη, το πρωτόδικο Δικαστήριο ανέφερε τα ακόλουθα στη σελ. 6 της απόφασής του:

40

“Αναφορικά με το μέγεθος της ταλαιπωρίας το Δικαστήριο εξετάζοντας όλες τις συνθήκες που αναφέρονται και στις δύο πλευρές, μεταξύ των οποίων το γεγονός ότι ο σύζυγος της Αιτήτριας είναι τώρα άνεργος και θα έχει σε περίπτωση διατάγματος εξώσεως τις βασικές προϋποθέσεις επιτυχίας της επιχειρήσεώς του γιατί θα διαθέτει κατάλληλο κατάστημα ενώ είναι έμπειρος σ’ αυτό το είδος της επιχειρήσης, το γεγονός ότι ο ενοικιαστής έχει γίνει γνωστός για σειρά ετών στο επίδικο κατάστημα ενώ μέρος της εμπορικής του δραστηριότητας απευθύνεται σε μικρό κύκλο αγοραστών, σε μπογιατζίδες, κύκλο τον οποίο δεν αναμένεται λογικά να χάσει από πελάτες του επειδή αντιπροσωπεύει ένα από τα καλύτερα εργοστάσια, το Δικαστήριο κρίνει ότι σε περίπτωση εκδόσεως του αιτούμενου διατάγματος εξώσεως ο ενοικιαστής θα υποστεί μικρότερη ταλαιπωρία από όση θα υποστεί η άλλη πλευρά σε περίπτωση αρνήσεως εκδόσεως του διατάγματος.

Το Δικαστήριο θέλει να σημειώσει ότι δεν πίστεψε τον ισχυρισμό του ενοικιαστή ότι μετακίνησή του από το επίδικο κατάστημα θα σήμαινε γι’ αυτόν καταστροφή. Εκτός των άλλων ανέφερε στη μαρτυρία του ότι ίσως στο μέλλον να ανοίξει δεύτερο κατάστημα στην Ομόνοια, περιοχή όπου του υπεβλήθη στην αντεξέταση ότι βρίσκονται οι περισσότεροι μπογιατζίδες αυτοκινήτων, οι οποίοι αποτελούν μεγάλο κύκλο πελατών του.”

Επίσης όσον αφορά την τελευταία προϋπόθεση που για να εκδοθεί διάταγμα ανάκτησης κατοχής θα πρέπει να βρεθεί ότι η αίτηση είναι λογική, το πρωτόδικο Δικαστήριο ανέφερε τα ακόλουθα στη σελ. 8:

“... Βάσει όλων όσων έχουμε αναφέρει σε άλλες θέσεις της απόφασης και επειδή ο σύζυγος της Αιτήτριας είναι τώρα άνεργος, είναι ειδικευμένος σ’ αυτή την επιχείρηση, το επίδικο κατάστημα φαίνεται κατάλληλο γι’ αυτήν, κρίνουμε λογική την έκδοση του αιτούμενου διατάγματος ανάκτησης κατοχής.”

Τα πιο πάνω αποσπάσματα τα αναφέρουμε, γιατί σε αυτά γίνεται μνεία από το πρωτόδικο Δικαστήριο ότι ο σύζυγος της εφεσείουσας ήταν άνεργος. Αυτό το στοιχείο σε συνάρτηση με τη μεταγενέστερη ανάληψη εργασίας από αυτόν, επηρέασε άμεσα την περαιτέρω εξέλιξη της υπόθεσης, όπως θα εξηγήσουμε αμέσως τώρα.

Μετά που η εφεσείουσα έκλεισε την υπόθεσή της στις 16.1.89 και μετά το κλείσιμο των αγορεύσεων στις 18.2.89, αλλά πριν από την έκδοση της απόφασης της 22.5.89, που διατάχθηκε η ανάκτηση κατοχής, ο σύζυγος της εφεσείουσας έπαυσε να είναι
 5 άνεργος. Συγκεκριμένα την 1.2.89 διορίστηκε σύμβουλος (consultant) στην εταιρεία Π.Κ. Ορεινός Λτδ επί προσωρινής βάσης, με αμοιβή £20.000.- το χρόνο. Σαν σύμβουλος ο κ. Μιχαηλίδης δεν είχε την ιδιότητα του υπαλλήλου στην εταιρεία αυτή, αλλά ήταν αυτοεργοδοτούμενος.

10

Σαν αποτέλεσμα της εξέλιξης αυτής και πριν από την ανάκτηση κατοχής των καταστημάτων, ο εφεσείβλητος με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 6(β) του Ν. 23/83, ζήτησε την αναθεώρηση και/ή ακύρωση του Διατάγματος ανάκτησης κατοχής που εκδόθηκε στις 22.5.89.

15

Μετά από ακροαματική διαδικασία το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδέχτηκε την αίτηση και ακύρωσε το Διάταγμα ανάκτησης κατοχής, για το λόγο ότι η εφεσείουσα παράλειψε να αναφέρει στο Δικαστήριο ότι ο σύζυγός της επιδίωκε ή δεν θα αρνείτο εργασία αν του προσφερότο και γιατί ο δικηγόρος της δεν αποκάλυψε στο στάδιο της αγόρευσής του ότι ο κ. Μιχαηλίδης έπαυσε να είναι άνεργος. Συγκεκριμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο ανέφερε τα ακόλουθα (βλ. σελ. 48 των πρακτικών).

20

25

“Κατά τη γνώμη μας η υποχρέωση της ιδιοκτήτριας να πληροφορήσει σωστά το Δικαστήριο δεν συνδέεται χρονικά με τις προϋποθέσεις εξώσεως που θέτει ο Νόμος και δεν περιορίζεται μόνο στα χρονικά πλαίσια της ακροάσεως αλλά
 30 ξεκινά από το χρόνο της ειδοποίησης και επεκτείνεται μέχρι το χρόνο της αποφάσεως. Μετά από την απόφαση δεν εμποδίζεται ο ιδιοκτήτης να αλλάξει γνώμη. Και δε μας παρουσιάστηκε καμιά μαρτυρία ότι ο σύζυγος της ιδιοκτήτριας άλλαξε γνώμη μετά την απόφαση, ενώ όπως ήδη αναφέραμε ήτανε υποχρέωση της ιδιοκτήτριας να αναφέρει στο
 35 Δικαστήριο ότι ο σύζυγός της επεδίωκε ή δεν θα αρνείτο εργασία εάν του προσεφέρετο. Και είχε την ευκαιρία η ιδιοκτήτρια να πληροφορήσει το Δικαστήριο ότι προσελήφθη ο σύζυγός της σε εργασία έστω και κατά την αγόρευση του δικηγόρου της.

40

Το Δικαστήριο δεν δίνει ιδιαίτερη σημασία στον ισχυρισμό ότι ο σύζυγος της ιδιοκτήτριας είναι αυτοεργοδοτούμενος και η εργασία του είναι προσωρινή. Οι περισσότερες εργασίες εί-

- 5
10
15
20
25
30
35
40
- να προσωρινές αλλά μπορεί να συνεχιστούν για πολλά χρόνια. Το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του στην έκδοση του διατάγματος εξώσεως ότι ο σύζυγος της ιδιοκτήτριας ήτανε άνεργος ενώ “προσελήφθη” σε εργασία πριν από τις αγορεύσεις. Στην αγόρευση του δικηγόρου της ιδιοκτήτριας όχι μόνο δεν απεκαλύφθη στο Δικαστήριο ότι έπαυσε να είναι άνεργος αλλά αντίθετα μας τονίστηκε ιδιαίτερος ότι είναι άνεργος και καθοδηγήθηκε το Δικαστήριο στη λανθασμένη γνώμη ότι ο μόνος τρόπος εργοδότησης είναι η ίδια χρήση των καταστημάτων της Αιτήτριας από το σύζυγό της.”
- Η απόφαση αυτή που ακύρωσε το Διάταγμα ανάκτησης κατοχής, είναι το αντικείμενο της παρούσας έφεσης.
- Το άρθρο 6(β) του Ν. 23/83, πάνω στο οποίο βασίστηκε η αίτηση του εφεσίβλητου για ακύρωση του Διατάγματος ανάκτησης κατοχής, αναφέρει τα ακόλουθα:
- “6. Διάταγμα του Δικαστηρίου δυνάμει του παρόντος Νόμου δύναται κατόπιν αιτήσεως να αναθεωρηθή, να τροποποιηθή ή να ακυρωθή υπό το Δικαστηρίου εις τας ακόλουθους περιπτώσεις:
- (α)
- (β) εις περιπτώσιν καθ’ ην το διάταγμα επετεύχθη συνεπεία οιασδήποτε απάτης, ψευδών παραστάσεων ή ουσιώδους λάθους·
.....”
- Το άρθρο αυτό καλύπτει την περίπτωση που επιζητείται αναθεώρηση ή τροποποίηση ή ακύρωση του διατάγματος ανάκτησης κατοχής ενώ ακόμα ο ενοικιαστής κατέχει το μίσθιο, οπότε ακυρωνόμενο το διάταγμα δεν υπάρχει πρόνοια για πληρωμή αποζημιώσεων, γιατί ο ενοικιαστής βρίσκεται ακόμα στο μίσθιο. Όταν όμως υλοποιηθεί η έξωση και επιδιώκεται αποζημίωση για ζημιά που υπέστη ο ενοικιαστής λόγω της έξωσης, τότε πρέπει να γίνει επίκληση του άρθρου 15, του οποίου οι πρόνοιες έχουν ως ακολούθως:
- “15. Εάν μετά την υπό του ιδιοκτήτου λήψιν αποφάσεως ή διατάγματος δια κατοχήν ή έξωσιν, δυνάμει του παρόντος Μέρους, το Δικαστήριο θεωρήση ότι η απόφασις ή το διάταγμα ελήφθη δια ψευδών παραστάσεων ή δια της

5 αποκρύψεως ουσιαστικών γεγονότων, το Δικαστήριο δύναται να διατάξη τον ιδιοκτήτην να πληρώση εις τον προηγούμενον ενοικιαστήν τοιούτο ποσόν οίον φαίνεται ότι είναι επαρκές ως αποζημίωσις δια ζημίαν ή απώλειαν ην υπέστη ο ενοικιαστής συνεπεία της αποφάσεως ή του διατάγματος.”

10 Από μια απλή αντιπαράθεση των δύο άρθρων, γίνεται αντιληπτό πως στην πρώτη περίπτωση ο αιτητής θα πρέπει να αποδείξει απάτη, ψευδείς παραστάσεις ή ουσιώδες λάθος, ενώ στη δεύτερη περίπτωση ψευδείς παραστάσεις ή απόκρυψη ουσιαστικών γεγονότων.

15 Η νομολογία που μας αναφέρθηκε από τους δικηγόρους, στηρίζεται στο άρθρο 15 και όχι στο άρθρο 6(β). Νομολογία που να αναφέρεται στο άρθρο 6(β) δεν υπάρχει, παρόλο που οι αναφερθείσες αποφάσεις υπήρξαν βοηθητικές.

20 Ανεξάρτητα όμως με το θέμα της νομολογίας, γίνεται φανερό από την προσβαλλόμενη απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου, πως αυτό βάσισε λανθασμένα την απόφασή του στην απόκρυψη ουσιαστικών, όπως έκρινε, γεγονότων που προνοεί το άρθρο 15. Όμως μια τέτοια απόκρυψη δεν αποτελεί συστατικό στοιχείο του άρθρου 6(β) επί του οποίου βασίζεται η αίτηση για
25 ακύρωση του Διατάγματος ανάκτησης κατοχής. Πέραν τούτου το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν προέβη σε κανένα εύρημα όσον αφορά το συστατικό στοιχείο της απάτης ή των ψευδών παραστάσεων που προνοεί το άρθρο 6(β) και που τα στοιχεία αυτά αποτελούν τη βάση στήριξης της αίτησης για την ακύρωση του
30 Διατάγματος ανάκτησης κατοχής.

35 Εκτός όμως από τα όσα έχουμε αναφέρει, αν η θέση του πρωτόδικου Δικαστηρίου είναι ότι η εφεσείουσα κατά παράβαση του καθήκοντός της, δεν ανέφερε στο Δικαστήριο την πρόθεση του συζύγου της να εργοδοτηθεί ή όταν άρχισε εργασία δεν το ανέφερε δια του δικηγόρου της, έχουμε τη γνώμη πως η ανεργία του κ. Μιχαηλίδη δεν διαπιστώθηκε με την απόφαση της 22.5.89, όπως λανθασμένα έκρινε το πρωτόδικο Δικαστήριο, ότι συνδέοταν άμεσα με την έκδοση του Διατάγματος για ανάληψη κατοχής
40 των καταστημάτων. Δεν διαπιστώθηκε δηλαδή από το πρωτόδικο Δικαστήριο, όπως λανθασμένα διατυπώνει στη μεταγενέστερη προσβαλλόμενη απόφασή του, ότι η πρόθεση του συζύγου της εφεσείουσας να ιδρύσει δική του επιχείρηση στα καταστήματά της, εξαρτάτο άμεσα από το αν και κατά πόσο θα εξακολουθού-

σε να είναι άνεργος ή από το γεγονός ότι αν εξέβρισκε εργασία δεν θα προχωρούσε με την ίδρυση της προτιθέμενης επιχείρησης ή ακόμα ότι θα έπρεπε να παραμείνει άνεργος για να μπορέσει να επιτύχει. Το στοιχείο της ανεργίας του κ. Μιχαηλίδη λανθασμένα κρίθηκε ότι αποτελούσε αποφασιστικό παράγοντα ή λανθασμένα θεωρήθηκε ότι ήταν ουσιαστικό γεγονός, έτσι που η απόκρυψη της πρόθεσης του κ. Μιχαηλίδη να εργαστεί μέχρι να μπορέσει να ιδρύσει την επιχείρησή του και η μετέπειτα ανάληψη εργασίας από αυτόν να θεωρηθεί ότι δικαιολογούσε το Δικαστήριο να ακυρώσει το Διάταγμα. 5 10

Με την απόφασή του της 22.5.89, το πρωτόδικο Δικαστήριο ικανοποιήθηκε με τις προϋποθέσεις που θέτει ο Νόμος για ανάκτηση κατοχής. Πείστηκε δηλαδή, ότι υπήρχε λογική ανάγκη της εφεσείουσας για χρήση των καταστημάτων από το σύζυγό της, ότι η ανάγκη ήταν υποκειμενική, γνήσια και αντικειμενικά εύλογη, ότι υπήρχε αδυναμία από μέρους του συζύγου της να εξεύρει άλλο κατάλληλο κατάστημα με λογικό ενοίκιο και έκρινε μετά από συνεκτίμηση των περιστάσεων των μερών, σαν λογική την έκδοση του Διατάγματος, σαν αντικειμενικά δικαιολογημένη και κατάληξε ότι δεν θα προξενείτο μεγαλύτερη ταλαιπωρία δια της εκδόσεως του διατάγματος παρά δια της άρνησης έκδοσης τούτου. Η ανεργία του συζύγου, δεν μπορούσε να είναι και δεν αποτέλεσε ουσιαστικό γεγονός. Η προεξάρχουσα θέση ήταν πως ο σύζυγος της εφεσείουσας ήθελε κατοχή των καταστημάτων για να ιδρύσει τη δική του επιχείρηση και μια τέτοια πρόθεση δεν ανετράπη με το να αποφασίσει να εργαστεί στο μεσοδιάστημα για να μπορέσει να επιβιώσει. Ερμηνεία του νόμου κατά τρόπο που να αναγκάζεται ο ιδιοκτήτης ή οι δικαιούχοι να παραμένουν άνεργοι για να μπορέσουν να επιτύχουν ανάκτηση κατοχής της περιουσίας τους, είναι παράλογη και θα κατέληγε σε άτοπα αποτελέσματα. 15 20 25 30

Για τους πιο πάνω λόγους κρίνουμε ότι δικαιολογείται η παρέμβαση του Εφετείου, γιατί το πρωτόδικο Δικαστήριο εφάρμοσε λανθασμένα το νόμο στα γεγονότα της υπόθεσης και κατάληξε σε λανθασμένα και αδικαιολόγητα συμπεράσματα. Ο εφεσίβλητος δεν απόδειξε ούτε απάτη ούτε ψευδείς παραστάσεις για ουσιώδη για την έκδοση του Διατάγματος στοιχεία, που να δικαιολογείται η ακύρωση του Διατάγματος ανάληψης κατοχής. 35 40

Κατά συνέπεια, η έφεση επιτυγχάνει και η απόφαση ακύρωσης του Διατάγματος ανάκτησης κατοχής των καταστημάτων, ακυρώνεται.

Στις υποθέσεις όπως είναι η υπό κρίση, το θέμα των εξόδων δεν ακολουθεί κατά κανόνα το αποτέλεσμα. Λαμβάνοντας υπόψη τα γεγονότα και τα περιστατικά της υπόθεσης αυτής, δεν προβαίνουμε σε οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

5

Η έφεση επιτυγχάνει χωρίς διαταγή για έξοδα.